

Zangeres Margriet Sjoerdsma treedt in het kader van North Sea Round Town op in de huiskamer van Elze Mergler uit Overschie. FOTO JAN DE GROEN

Jazz zingen tussen de pannen en de rekeningen van de gastvrouw

ROTTERDAM • Je moet het maar durven, je huiskamer open stellen voor een concert. Elze Mergler uit Overschie deinst er niet voor terug. In het kader van North Sea Round Town verwelkomt ze maandagavond jazz-zangeres Margriet Sjoerdsma.

In haar kolossale woonkamer in Overschie zitten om acht uur plotseling vijftig mensen die ze niet kent tussen de foto's en de schilderijen, de rekeningen, de pannen en de telefoonopladers. Een ander zou zich er absoluut niet aan wagen, maar Elze vindt dat ze thuis niets te verbergen heeft. Zelfs de jeugdfoto die aan de muur prijkt, mag blijven hangen.

Alleen de kolossale kachel werd 's middags weggesleept, alsmede de fietsen die normaal in de gang staan. Die stonden in de weg.

„We wonen hier met tien mensen,” zegt Elze over haar opvallend grote huis. „Dit is een oude school. We zitten nu in het praktijkgedeelte.”

De school werd ooit gekraakt. Inmiddels woont het tiental, dat zich kunstenaarscollectief Het Lab noemt, met toestemming van de eigenaar in het pand. „Zo'n mooie ruimte moet je delen, vinden we. We zijn hier met kunstenaars, muzikanten, een filosoof, een luchtarobate. We willen graag aan de buurt laten zien wat we hier doen. Ik heb aan mijn huisgenoten gevraagd of ze dit ook wilden toestaan en we kwamen er heel snel uit.”

De bezoeker van zulke huiskamerconcerten, een nieuwe rage in muziekland, krijgt behalve muziek een geweldig inblikje in iemands privéleven. Alleen in de slaapver-

trekken komen bezoekers vanavond niet, maar verder is alles openbaar. De tafel waaraan de vreemdelingen vanavond wat drinken, blijkt bijvoorbeeld héél belangrijk voor Elze. „In deze kamer eten we elke avond samen. Wij kijken hier geen tv, dat is maar verslavend, dus na het diner blijven we lekker zitten. Zo praat je tenminste met elkaar.”

Als het concert is begonnen, gaat de buitendeur op slot, uit respect voor de zangeres. Van wie elke noot en beweging nauwkeurig kan worden gevolgd, want het publiek zit op nog geen halve meter afstand. „Dit is knus,” zegt Margriet bijna verlegen als ze na de aankondiging de deur van de naastgelegen sporthal uitkomt. „Ik word er bijna zenuwachtig van! Volgens mij is dit veel spannender dan in het theater. Jullie zitten bovenop me.”